

Viliam Klimáček

GÓTIKA

(szakítás félidőben)

Személyek :

VIKTOR	(42)	jogász
KAROLA	(40)	Viktor felesége
PATRIK	(42)	Viktorov évfolyamtársa
BIBI	(38)	újságíró
JIM	(60)	hajléktalan
MIA	(17)	tanuló
GÓTI	(20)	Mia barátja
EZREDES	(75)	zombi

Történik egy közép-európai fővárosban.

G o t h i c r o c k - a v a g y " D a r k W a v e ",

Apokaliptikus, sötét rock stílus.

Koromfekete varjúk, erotikus vámpírizmus, a halál esztétizált rituáléja, a harmadik évezred beteges szépsége...

Éjszaka a világháborús hősi sírkertjében.

- GÓTI: *(felolvasa a sírokról a neveket)* Lejtyenant Davidovics.
 MIA: Ilyen még nem volt.
 GÓTI: Szóldat Muszula Muszulov.
 MIA: Ez sem.
 GÓTI: Arachasvilli?
 MIA: Milyen egzotikus. Akár egy gyümölcs.
 GÓTI: Banánenkó?
 MIA: Szamár. Egy ilyen szögletes sír!
 GÓTI: Itt minden sír szögletes. De fülbevalót csak az egyikén találsz.
 MIA: Felállítottam, azt ott, a kígyósat.
 GÓTI: *(leteperi a sírra)* Nálam is van egy kígyó. Akarod? *(kigombolja a sliccét)*
 MIA: *(gyengén ellenszegül. Tovább olvas)* Lejtyenant... Dosztojevszkij? *(a barátjának)* Ne most, hagyj...
 GÓTI: Fülbevaló nélkül neked nem megy?
 MIA: Olyan hideg.
 GÓTI: Mássz rám... *(fordított helyzet, most Mia ül a barátján. Mia szexuálisan ingerli, miközben a rajtalévő nyakláncok és karkötők csilingelnek. Telefoncsörgés. Bejön Karola - telefonál)*
- KAROLA: *(telefonál)* Tessék... munkában van. *(leteszi. Ismét csörög a telefon.)* Hívja a bankba. Ja... a bankból hív. Itthon nincs. Reggel bement... egész héten? Akkor viszontlátásra. *(leteszi)* Egész héten nem ment be a bankba... *(kimegy)*
- GÓTI: Tudtad, hogy Dosztojevszkij találta fel a pengét?
 MIA: Hiszen szakállas volt!
 GÓTI: Ezen dolgozott egész életében.
 MIA: Vajon ez itt a rokona?
 GÓTI: Ki?
 MIA: Lejtyenant Dosztojevszkij.
 GÓTI: Dédunokája. Talán verseket írt a sisakjába.
 MIA: Síron nem illik szexelni.
 GÓTI: Az ősi rómaiak is márványon csinálták.
 MIA: Ha egy ország márványkészletének mennyisége túlhaladja az élő anyag állományát, az már hulla számba megy. Így hullnak szét a birodalmak.
 GÓTI: Nézz hát mindig magad után a vécébe – aki márványt szarik, az halottnak számít! *(beszalad Bibi, aki jógázik)*
- BIBI: Kedves olvasóim! Bevallom, mindig jóga közben gondolok leveleikre. Megcsalták Önt? Üdvözlöm hát klubunkban! Fiatalabbat talált? Üdvözlöm klubunkban! Nem akar szóját enni? Üdvözlöm klubunkban! Ne adja fel! Fokozza szexepiljét! Azokat adisznókat semmi sem dühíti jobban, minthogy fiatalabb és nagyobb teljesítményű pasival helyettesítjük őket! Örömmel várom további kérdéseiket. Az önök Bibije! *(kimegy)*

MIA: *(mindketten ülnek és cigiznek)* Tegnap haza mentem.
GÓTI: Te még benézel hozzájuk?!

MIA: Tudod, mit találtam az anyám éjjeli szekrényén? Vibrátort.
GÓTI: Mi az, a fater nem vibrál eléggé?
MIA: Idióta!
GÓTI: Mi annyira szegények voltunk, hogy vibrátorról nem is álmodtunk.

MIA: Na de még el sem dugja?!

GÓTI: Most szégyelled a fogkefedet?
MIA: Nem ugyanaz.
GÓTI: Neki ez tök természetes.
MIA: Össze-vissza ragadok. Otthon minden szirupos - bútorok, képek, szőnyegek, a kutya...

GÓTI: Már jó régen, elhúztál, akkor meg...
MIA: Tizenhárom voltam, amikor apám rám vetette magát. Örökké csókolgatott ... amikor suliba mentem... meg amikor haza jöttem... alvás előtt...

GÓTI: Szülői szeretetnek hívják, vagy nem?
MIA: Nyelvesen? Te még soha nem csókoltál meg. Csak lefekszel velem.
GÓTI: Virág nem kellene?!

EZREDES: *(előbújik egyenruhájában a sírból)* Pazsálszta, sto éta za górad?
GÓTI: *(ezredesnek)* Lejtyenant... Dosztojevszkij?
MIA: Ezek feltámadnak!
GÓTI: Húzzunk innen !
EZREDES: Pazsálszta, sto éta za górad?

I. / 2.

V Í Z P A R T

Patrik jógázik. Viktor gyűrött pólójában és farmerében, a túlsó oldalról érkezik. Sört iszik.

PATRIK: Viktor?
VIKTOR: Patrik?
PATRIK: Apám...
VIKTOR: Szasz! *(megölelik egymást)* Apám, de rosszul festesz. Miért borotváltad le?
PATRIK: A kliensek panaszkodtak. Hol melózol, öregem?
VIKTOR: Nem melózom.
PATRIK: Várj... jogász vagy, szaki vagy.
VIKTOR: Csak úgy jövök-megyek...
PATRIK: Becsajoztál!
VIKTOR: Ennyire látszik?
PATRIK: A szemeid túlságosan is ragyognak.
VIKTOR: Lázás vagyok.
PATRIK: El is higgyem.
VIKTOR: Be kokóztam.
PATRIK: Ahhoz te gyáva vagy.
VIKTOR: Barom, hogy lebuktatott.
PATRIK: Mesélj, mi van veled? Részletezd !
VIKTOR: *(nézi a folyót)* Ha egy olyan **berosált köcsög**, mint én, még egyszer megnyílik, azt már nem egyszerű visszazárni.
PATRIK: Kifejtenéd ezt egyszerűbben?

VIKTOR: Járkálsz a rakparton... és nyalod a fekete mézet.
PATRIK: Rövidebben! Mikor, kivel, hányszor!
VIKTOR: Fekete méhecske, mely csak a temető virágait porozza be.
PATRIK: Méhecske?
VIKTOR: Aki bele-bele csíp a halott pasikba. Olyanokat, mint én.
PATRIK: *(bajtársként)* Te barom! Csípked, mi?!

I. / 3.

B Á B U

Bejön Jim, bőrkabátban, vakoknak való szemüveggel. Elektromos gitáron játszik valamit a Doors-tól.

VIKTOR: Jim ma erre járt. Zenéjét a szél a Duna másik partjáiig vitte . *(bejön Mia)*
JIM: Szólít a víz.
MIA: Látsz engem?
JIM: Érzem illatod. Vérnővér.
PATRIK: Azt mondta, hogy Vérnővér?!
VIKTOR: Vasárnap a koldusok is elérékülnek. *(Mia elővesz egy tekercs ragtapaszt és kezdve a lábától, betekeri magát vele)*
PATRIK: Mi történt?
VIKTOR: A lány csak forgott. Egyre brutálisabban.
PATRIK: *(Mia mellett ül a rakparton)* Ördögbe is, ha én ezt tudom!
VIKTOR: Hallottad, hogy a tizenhat évesek lesznek leginkább öngyilkosak? Ketten is fel akasztották magukat ugyan arra az ágra, arccal egymásnak, bekenve cipőpasztával.
PATRIK: *(nevetve)* Színház ez.
VIKTOR: Werther-szindróma. Izgalmas nekik az öngyilkosság. Az egyik halál a másikat szüli. Elég, ha egy bálvány meghal, máris indul a lavina.
PATRIK: Nem tudnak magukkal mit kezdeni, mindenük megvan!
VIKTOR: Olcsóbbak azóta a fejek, ahogy Cobain sajátját lepuffantotta.
JIM: *(egy pillanatra abbahagyja játékát)* Vérfitér. *(Mia még mindig bábozza magát a nagy tekercs tapasszal)*
PATRIK: *(értetlenül)* Milyen KÓBAJ?
VIKTOR: A zene számukra egyszerre jelenti létezést és a nem létezést... neked ki volt a kedvenced?
PATRIK: A **Dubrovacski trubadúrok**. Meg olyan lovat is akartam, amilyen Heintjenek volt. Annak a gyerek sztárnak, tudod... *(előlék Heintje slágerétt)* Mááááááá... Nagyon szerettem volna, ha anyáék büszkék rám... Figyeld, mit akar az a lány? *(Mia befejezte a műveletet)*
VIKTOR: *(Miának, akit Patrik nem lát)* Ma ez a divat?
MIA: Ismerjük mi egymást?
VIKTOR: Könnyen a vízbe pottyanhat.
MIA: *(gúnyosan)* Úgy gondolja?! *(kimegy)*
PATRIK: Beugrott ?!
VIKTOR: *(rábólint)* A hajókikötőben mentettem ki.
PATRIK: Életben maradt?
VIKTOR: *(hirtelen felnevet)* Formában vagyok még, mi?!
PATRIK: Idióta! Már megint ugratsz!
VIKTOR: Mi lenne, ha meghívnál ebédelni?
PATRIK: A beadott dumádért?! *(távoznak)*

JIM: *(Viktornak)* Miriamnak hívják. De mindenki csak Miának szólítja.

I./4.

J Ó S L A T

Bejön Bibi.

BIBI: Most pedig, kedves olvasóim, az a riportunk következi, amelyik egy különös hajléktalanról szól. Felkerestem őt a régi búvóhelyén, melyet jó pár év lak már.

JIM: *(megkínálja Bibit)* Kér egy kis Bourbont?

BIBI: Csak gyümölcslevet iszom.

JIM: *(iszik)* Kukurica az evolúció tetőfoka.

BIBI: Érdeklődnöm a zenéje iránt!

JIM: Mit tud maga a zenéről.

BIBI: Megvan az összes lemeze, Morrison úr.

JIM: Az összes?

BIBI: A kedvencem a Strange days.

JIM: Bejött, mi?

BIBI: Mondja, miért híresztelte el, hogy Párizsban kádba fulladt?

JIM: Üldöztek a nők. Az egyik gipszmintát vett a farkamról.

BIBI: Miért épp a mi városunkban bujkál?

JIM: Párizs maga a pokol. New York is pokol. A paradicsom itt van!

BIBI: Morrison úr, azt állítják Önről, hogy látja a jövőt.

JIM: Csak a tüzet hallgatom.

BIBI: Jósolna nekem? *(elővesz egy zacskót női fehérneművel)*

JIM: *(tapogatja a fehérneműt)* Szép... de használhatatlan. *(eldobja a zacskót)*

BIBI: Fehérneműből jósol, nem?

JIM: *(Bibi leveti bugyiját. Jim szagolgatja)* Úgy nyílik meg... akár a zippzár. *(egzaltáltan szavalni kezd)*

**A fekete lovas új erőre tör
Lajos szemszögéből baljós ketyegés
Tizenketten távoznak pójtjátékos nélkül
A tűzkirály a szénaszálban lapozgat
Mebékülés és öröm csillog a várakozókban**

BIBI: *(lassan magához tér)* Ön varázslatos! Hogyan jutott el ezekhez a képekhez? *(lelkesen)* Lajostól közelít... valami rémlik! Hány lelket tisztít meg naponta?

JIM: Remélem, ez volt az utolsó.

BIBI: Olvasta Nostradamust? Hisz vak. Olyan eredeti. Lefotózhatom?

JIM: Tünés! Belepisálsz a tűzembe! *(Bibi sértődötten távozik)*

I./5.

SODRÁS

VIKTOR: *(telefonál)* Elnézést, megadták a számát... azt mondják Ön a legtoleránsabb gyóntató a városban... beszélhetek? Tíz éve kiegyensúlyozott boldog házasságban éltem, irigyelték a munkámat is, mégis valahol lassan kifejlődött egy holttest. Most úgy érzem, eddig nem is éltem... hogy ez még nem volt az igazi, mintha életünk főpróbáján lennénk, és majd később előben előadhatjuk. Nem hiszek semmiben és senkinek. Úgy érzem, ha az életem értelmét nem találtam meg harmincévesen, akkor már nehezen találom meg. Érti ezt? Utolsó erőmből kapaszkodom a világba, mégis valami örvény magával ragad... Mindenkinek megvan a saját örvénye – a köldökünk... ezt bizonyítja köldökünk gödröcskéje: bőrünk ott befelé húzódott, de az utolsó pillanatban meggondolta magát. Megannyiszor magával ránt. Ne jöjjön nekem itt az Istennel, ez túlságosan kényelmes megoldás. Nem könnyű életünk értelmét nap mint nap a világ előtt megvédeni... Ha éjszaka kilép az utcára, hallja a kiöregedett férfiak vonyítását. Harminchárom évesek, ülnek a kávézókban és nyüszítenek, mert az öregedés már nem kápráztat... *(kimegy)*

I./6.

M A C S K Á K

Bibi elegáns lakásán vagyunk. A háziasszony köpenyben van.

BIBI: Kedves hölgyeim, most pedig elmesélem önöknek kedvenc erotikus történetem.
(csöngetés hallatszik)

PATRIK: *(munkás overáljában szerszámos táskával)* Jó napot. Önök hívtak kárpitost?

BIBI: Jaj, majdnem megfeledkeztem magáról.

PATRIK: Mi lesz az ?

BIBI: *(rámutat a szófara)* A Lajos.

PATRIK: *(kopogtatja a támláját)* Mi a panasz ?

BIBI: A huzata, elhasználódott.

PATRIK: Asszonyom, ezt utoljára Napóleon alatt kárpitozták!

BIBI: Olyan kisugárzása volt, melyet nem lehet összevetni kételyes foglalkozásával...

PATRIK: *(simogatja a huzatot)* Több száz polgár combja érinthette már.

BIBI: Mélyen beitta anyaga a kurtizánok kölniét...

PATRIK: *(öleli Bibit)* Csönd ! Hallja?!

BIBI: A szívem, akár a torony harangja vert.

PATRIK: *(Bibi fejét a fához szorította)* Most!

BIBI: Óra?

PATRIK: Az örökmozgó szű.

BIBI: Megmenti?!

PATRIK: Csak azt teszem, ami erőmből telik.

BIBI: Amikor magára néztem, láttam én már, hogy nem egyszerű iparossal van dolgom. Kér kávét?

PATRIK: Csak egy kis tehénvaját.

BIBI: Mámorosan visszasúgtam - vaját...?

PATRIK: A fúrófejek így nem sértik fel a fát.

BIBI: Testem görbéit pupillái tükrében láttam viszont.

PATRIK: Felmelegítem a glettet.

BIBI: Mondta, és a testhez simuló overálján kirajzolódott férfiassága.

PATRIK: Kapok egy alátétet? Nem szívesen tenném tönkre a parkettát.

BIBI: Nem számít, a macskák már tönkrevágták – már mejdnem kimodtam, aztán hirtelen testünk összeért! *(zene explóziája – de Bibi mozdulatlanul ölelésben áll Patrikkal)* Ez volt maga a **protuberancia**, kedves hölgyeim, izzó nyelvek elemi energiájával vetette testünket a Lajosra. Reszkettem a szenvedélytől, mintha belülről ezer macska lepne el, kik bundácskájuk melegével legtitkosabb folyosóimat elégítették ki... Felszabadult erővel tört ki tüdőmből a kiáltás! *(a mozdulatlan ölelésnek vége)*

PATRIK: Lajos vészjósló jeleket ad.

BIBI: Mondta kedvesen – és megkeverte a ragasztót. Igazi mester volt.

PATRIK: A tengeri füvet is ki kellene majd cserélni. *(távozik)*

BIBI: Elővette bőr tarisznyáját, és mosolyogva távozott. Egy óráig Remegtem még a halgatag Lajoson, melyet nem értünk áthúzni...
 Önök kedves olvasóim? Mi van Önökkel? Nem kívánják megosztani velünk legintimebb élményeiket? Várom jelentkezésüket. Bibi.

I./7.

ROMOK

Karola lassan sétál az utcán.

KAROLA: Lassan lépkedj Karolám, ne hogy kitörd cipőd sarkát. Egy Dáma kitörd a cipősarokkal, nem lehet igazi Dáma. Nem élnéd túl. Most meghúzhatod. *(meghúzza az üveget)* Kérem szépen, jó felé megyek? Erre van a Botanikus kert? Egykor szép házak álltak itt... Most húzd meg. *(iszik)* A Kollár utcában állt a kedvenc cukrázdánk. Férjemmel nem egyszer jártam ott, amikor még üdvarólgatott. Amikor még a Karolába investált is egy keveset... tejszínes habos nyelvecskék... krémesek... spiccek... *(meghúzza az üveget)* Reggel kiugrok a Körútra és veszek egy hétputtonyos fehérét... haza megyek, pihenek... ebédhez felébredek, kiugrok a Körútra és veszek egy hétputtonyos fehérét... haza megyek, pihenek... este felébredek, kiugrok a Körútra és veszek egy hétputtonyost... haza megyek, pihenek... nem magamnak... ha eteleg vendég jönne... ha nem jön, majd én elbánok vele... bemegyünk a boltba és ott egy bank... hétputtonyos helyett zsalu... szerintem nem **szolid** az álom, ha elkobozza kedvenc boltjainkat... nem ad garanciát... hogy a dolgok ne változzanak... hogy az utcán vakon járva lépünk be kedvenc üzleteinkbe... és akkor jönnek, és elveszik az utcádat... a teredet... az emlékeidet... **szolid** álom, akkor, ha ötven éve mindig ugyanott veheted meg kedvenc cukorkádat, melyet szopogatva könnyen juthatsz levegőhöz... én nem tudok lélegezni... segítség... *(Az ezredesújából feltámad a földből)*

PLUKOVNÍK: Pažál'sta, što éta za górad?

KAROLA: Azt én is szeretném tudni. *(elájul. A táborno elkapja)* Ki pisiltet meg?
(Az ezredes előveszi saját italát) Nem szabad másoktól elfogadnom cukorkát... *(az ezredes szájról szájra lélegezteti, Karola felköhög)*

(Az ezredes kimegy)

- VIKTOR: *(bejön egy kávéscsészével)* Dupla kávé, és fitt vagy.
- KAROLA: Vigyél haza.
- VIKTOR: Otthon vagy, kedvesem.
- KAROLA: Te disznó.
- VIKTOR: Cukor nélkül?
- KAROLA: Már nem szeretsz. Miért vagy hozzám most oly kedves? A rossz lelkiismeret?! Kávét főzöl... Félek tőled, mert ennyire jó vagy hozzám.
- VIKTOR: Csak itt ácsorgok majd, jó lesz?
- KAROLA: Anyádnak születésnapja volt.
- VIKTOR: Úristen!
- KAROLA: Én barom felhívtam, jó egészséget kívántam, kérdezgetett felőled, miért nem hívod fel, mondtam, hogy dolgozol, erre elsírta magát, hogy hívta a bankot, meg hogy senki sem tudja hol vagy, hogy kirúgtak és egyébként is – hívd fel, a te anyád!!!
- VIKTOR: *(átöleli)* Segíts nekem.
- KAROLA: Elvesztél.
- VIKTOR: Nem tudom, mi történik velem.
- KAROLA: Nem is próbálkozol az újrakezdéssel?
- VIKTOR: Patrikkal ebédeltem egy étterembe, bejött egy férfi és egy nő tizenötéves lányukkal, a gyertyák fényében olyan megnyugtatóan hatottak ránk, hogy egy pillanatra abbahagytuk az evést, és némán merengtünk... honnan vesz erőt egy férfiak ahhoz, hogy kibírja?
- KAROLA: Disznónak lenni, nem nagy dolog.
- VIKTOR: Megsimogatta lánya arcát, nyilván ünnepelték, kiegyensúlyozottság ült arcukon... ne engedj el, kedvesem, bár mi is legyen...
- KAROLA: Saját magad engeded el. *(bejön Patrik)*
- PATRIK: Imádok kint élni
- VIKTOR: *(Karolával ölelésben marad)* Légy türelmes hozzám.
- PATRIK: Tisztaság van, rend uralkodik, minden kártyára van, pontos a közlekedés, hát itt?
- KAROLA: *(Patriknak)* Mikor repültök?
- PATRIK: Három évet töltöttem az Álamokban, de bermudát nem azért nem viselek.
- KAROLA: Az identitás, mi?
- PATRIK: Öreg, rajtad aztán azonnal kiül, hogy hova tartozol.
- VIKTOR: A széles szláv pofámmal?
- PATRIK: Csak le kell aratni.
- KAROLA: Magától még soha nem mondta, hogy szeret.
- PATRIK: Itt a nagykalapáccsal mindent szétverték. Az embereket, a viszonyokat, szerte szétszórtak mindent, akár a puzzlet, ha a fele hiányzik, nincs olyan ember, aki összetudná rakni. Tud egyáltalán, mi a puzzle?
- KARLA: Púzó *(kimegy)*
- PATRIK: Öregem, te aztán ide való vagy.
- VIKTOR: Egyszer megigértük, ha húsz év múlva találkozunk, kicseréljük egy napra a feleségeket.

PATRIK: Fékezd magad!
 VIKTOR: Lásd - én és ő . (*Patrik rátámad Viktorra*)
 PATRIK: Boldog házasságban élek, világos?! Egy semmirekelő ezt nem fogja szétverni! A feleségem szeret engem! Névnapiomra kapok tőle arcvizet, borotvahabot és pengét, kérdelem is tőle, kell valami kicsikém? Új sampon? Megkapod. Aranylánc? Szorít a csizma? Kapsz újjat, a pénz nem számít, csak egyszer élünk, elalvás előtt mindig csókolózunk.
 VIKTOR: Gratulálok!
 PATRIK: Ne légy cinikus! Tíz percnél tovább soha nem voltál komoly!
 VIKTOR: Már fogat sem mosok.
 PATRIK: Sokat iszol. Vissza kell menned a bankba.
 VIKTOR: Gyere, felakasztjuk magunkat egy ágra, arccal szembe
 PATRIK: Én szeretek élni, de te haláloed után is nevetséges maradsz!

I./9.

E Z O T É R I A

BIBI: Kedves hölgyeim következzenek egy kis ezotéria. Egyik olvasónk a következőket írta: sétáltam a második világháborús sírokközöt. Sötét volt már, rosszul láttam. Hirtelen a földből előlépett egy alak. Elfordítottam arcomat, mivel azt hittem fiatal párocskára akadtam. Hát én nagyon ellenzem a tinédzserek újdonsült divatirányzatát, ahogy a szüzességtől felszabadítóink sírján vállnak meg. De nem szerelmespárt találtam, hanem egy egyedülálló férfit. A kutyám bánatosan nyüszített. A nyitott sírokból egyenruhában orosz ezredek léptek elő kitüntetésekkel. Mentsenek meg emberek! Egyre többen vannak! Kedves olvasóink, gondolom nem csak nálunk, hanem Európa szerte elszaporodta az új Oroszok... Elmentünk tehát a helyszínre fotóriporterünkkel... Misi, hol van? Ne tetesse magát... Misi! Mihály, jöjjön már! Ne ijesztegessen engem a temetőben! Akár egy gyerek.

EZREDES: (*hátról érkezik*) Pázsálysza, sto éta za górad?!
 (*Bibi feljajgat, és kimegy*)

I./10.

G O T I K A

Bejön Mia fekete ruhában, Viktor iszonyatos zakót visel, melyet flitterek díszítenek.

MIA: Pazar dizájn.
 VIKTOR: (*bemutatja a zakót*) Még akkor összetörte a női szíveket, amikor Jim Morrison még cserkész volt.
 MIA: Valóban cserkész volt?
 VIKTOR: Visszavágott az anyafarkasnak, és kizárták.
 MIA: Ismered a Doorst?
 VIKTOR: A mi együttesünk, azt nem hagyjuk elkobozni.
 MIA: Tegnap találkoztam a helybéli Morrisonnal.
 VIKTOR: Tudtad, hogy Pístovský Tóninak hívják?

MIA: Jól játszik, mi?

VIKTOR: A legjobbak már túl vannak rajta. Hendrix, Janis Joplin, Cobain...

MIA: Kurt Cobain, Ó a MI halottunk. *(Viktor feláll, Mia leülteti)*

VIKTOR: *(nézegeti karkötőit és amuleteit)* Kabalából érettségizel?

MIA: Öreg vagy ár. Nem tudsz kinyilni.

VIKTOR: Nem nyílok ki?

MIA: Már nem megy neked.

VIKTOR: Neked kinyillok. *(meztelenre vetkőzik és leül a székre)*. Beatles imádókra és úttörő imádókra csoportosultunk. Minden azonnal világos lett. Aki nem ismerte Szerzsant Peppert, le volt írva.

MIA: Félsz?

VIKTOR: Romlott vagy akárcsak én. De, ha a halálról beszélsz, akkor az „in”, ha én mondom, akkor az „out”. Akkor is lehetünk sznobok, ha a halálra gondolunk.

MIA: Így nem fogok leérettségizni.

VIKTOR: Korepetállak. Hol kezdte a Beatles?

MIA: Liverpoolben?

VIKTOR: Jó. Ki volt Andy Warhol?

MIA: Leveseket festett.

VIKTOR: Mikor buktak meg a komcsik?

MIA: Amikor megnyitották Moszkvában a Mc Donald-szot.

VIKTOR: Valamit a gótikáról...

MIA: A gótikát német behozatalnak számít... a tizenötödik századból?

VIKTOR: Mi pedig leromboltuk.

MIA: A huszadik században. *(megcsókolja)*

VIKTOR: Mit hozott magával Kyril és Metódus?

MIA: Az első írógépet. *(megcsókolja)*

VIKTOR: Most tényleg megcsókolnál, vagy csak a rúzsodat próbáltad ki?
(Mia a székhöz kötözi nyakkendővel)

A tanárok lekötéséért négyes jár magaviseletből.

MIA: *(előveszi régi borotva pengélyét)* Félsz? Ezt Dosztojevszkij fedezte fel.

VIKTOR: Eressz. Szétdurranok, mint egy villyankörte. Tele lesz velem a szoba.

MIA: *(feni pengélyét Viktor testének bőrén, lenyaja váláról a vércseppet)*

Ezt nem akartam.

VIKTOR: De akartad. *(Mia ráfujja a borotvahabból a lábára)*

MIA: Tetszeni akarok neked. A penge nagypapámé volt. Tömeggyilkosként felakasztották.

VIKTOR: Összehordasz itt mindenfélét.

MIA: De tényleg. Le nyakazott hét iskolafelügyelőt.

VIKTOR: Akarlak Mia. *(megpróbál szabadulni öleléséből)*

MIA: A nyakkendők is tőle vannak. Ne mozdulj, argentin selyem.

VIKTOR: Eressz, mert nem felelek magamért!

MIA: Estig visszatérek.

VIKTOR: Kiabálok majd.

MIA: Már megint? *(kimegy. Viktor magatehetlenül fészkelődik a széken)*

VIKTOR: Mia, engedj! Csezd meg, Mia! Te fekete gótikus szörnyeteg!

Mia kint csókolózik a Góttal.

A kávézóban.

- KAROLA: Ügyeljetek a férjetekre, ha hirtelen tetszetősen öltözködik, ha megváltik lezser stílusától és a zoknijai passzolgatja nyakkendőjéhez. Ha úgy illatozik, mint azok a baromarcuak, kik a tévében csak arcvízük hatására szállnak le a magas skáláról. Az utcák tele vannak férfifaló nőekkel, akiknek nem szmámít kedvesed százszor elismételt dumája. Ügyeljetek arra, ha fogvályócérnát vásárol. A fogvályócérnát követi szeretője első hajszála. Mit tehetünk? Majd hogy nem semmit. És mit ne tegyünk? Szegénykém. Kultiváltan kell ezt végig vinni, és akkor elmarad a vodka ebéd!
- BIBI: *(bejön)* Elnézést, paradicsomlevet? Ma az egészséges táplálkodásról írok.
- KARLA: Bloody Mary.
- BIBI: Nem igazán egészséges, ugye tudja?
- KARLA: Lehet vele fogyókúrázni, vannak benne vitamínok. *(keveri koktéliját)* Bloody Mary ideális a megcsal feleségek számára.
- BIBI: A disznókra! *(koccintanak a véres Maryvel, bejön Viktor)*
- VIKTOR: Én számár! Szélesvásznú számár! Színes, egészsétes, hi-fi sztereó dolby időta! Szatelit barom! Félkegyelmű egyenes adásban!!! Sosem tanúlsz... Mit akársz tőle? *(zsebéből elővesz egy telefonkagylót)* Mia, ott vagy? Kicsim... *(kimegy)*
- BIBI: Hát engem a férfiak nem tudnak már kielégíteni.
- KARLA: Normális az 1,6 orgazmus egy hónapban?!
- BIBI: Szubjektív dolog. Számunkra a szenvedély a fontos, vagy nem?
- KARLA: Éjszakánként arról almodok, hogy fölpumpál, mint egy gumibabát, amíg szét nem durranok.
- BIBI: Ki?
- KARLA: A férjem.
- BIBI: Használ segédezközöket?
- KARLA: Főleg a fiatalabbakat.
- BIBI: Karola asszony, Ön nagyon csinos. Folyóiratunk szerint tornázik?
- KARLA: Nem létezik szépség önbizalom nélkül. Tudja, mit mondott, amikor megmutattam Vénusz golyócskáit? Fel sem fogta, hogy már két hónapja nem szeretkeztünk, elvette és flamengót járt vele.
- BIBI: Flamengót? Karola asszony, találjon magának egy fiatalabbat. Flamengózzon majd vele. Tudja, mit írt az egyik olvasónk? Szerinte a házasság, olyan mint egy **oszmóza**, mint amikor találkozik két különböző sűrűségű vegyület.
- KARLA: Milieu hypertonique, milieu hypotonique.
- BIBI: A ritkább átfolyik a sűrűbbe, míg csak nem lesznek egyformán sűrűek. Ez lenne a házasság. Nézzen be néha szerkesztésünkbe! Pá.
- KARLA: Szép majmoknak teremtett egy nap. *(elővesz egy maréknyi gyógyszert, és alkohollal issza meg)*

II./2.

JIM JÓSOL

Karola alkoholos hallucinációja: Jim fehéreműből jósol a nőknek. Karola, Mia a Bibi sorban állnak. Bejön Viktor.

- VIKTOR: *(Karolának)* Bocsásd meg, ha tudod. Nem akartalak ide juttatni.
- JIM: *(jósol Karolának a bugyijából)* **35 diazepamov (erős nyugtató magyar gyógyszer)**, hat konyak és három becherovka. Legyen szerencsés, asszonyom. *(Karola kimegy)*
- VIKTOR: *(Miáról)* Nem fogom többé hallgatni azt az iszanyatos gótikus rockot. Vártam, hátha kimarad ebből, de nem jött be! Ezek nem is outsiders, hanem betegen elszántak.
- JIM: *(jósol Miának a bugyiból)* Cooler csajszi, ki megfeji szüleit. Megveti társadalmát, de azért jól jönne annak címlapjain tündökölni. Lázadó márkás cuccokban. *(Mia kimegy)*
- JIM: Na, melyik kell?
- VIKTOR: Szeretném tudni, mit teszek. Nagyon szeretbém megtudni.
- JIM: A kíváncsiság a kibékítetlenek rögeszméje.
- VIKTOR: Jósol nekem?

II./3.

RÓZSASZÍNŰ FURUJÁCSKA

Patrik telefonál.

- PATRIK: Színházba? Megörültél? Shakespeart láttam már hármat is. Hamlet, Vihar és még az a folytogatást... Othelló, ja... dráma az AIDS-ről? Viktor, nem tudsz rábeszélteni. Én nem hiszek a színházban. Nézd meg jól, ahogy keverik a színpadon. Az ugye, nem egyenesbe megy?! Gatyát viselnek közben! Milyen olcsó egy színházi erotikus mutatvány. Mindenki hátulról kúr! Ja... nem látni semmit – így nem basztat. Mit látni? Pofákat? Jaaa, artikuláció. Ám az élet másról szól. *(csöngetnek)*
- BIBI: *(rendőr egyenruhában)* Az az ezüstmetál Mercédese a magájé? Fennakadást okoz. Hajlandó kifizetni a bírságot?
- PATRIK: Iszik valamit? *(telefonba)* Öreg, ne tedd le!
- BIBI: Szolgálatban nem iszom. Kifizeti, uram?
- PATRIK: *(nézegeti Bibi fegyverét)* Ez fegyver?
- BIBI: Harmincnyolcas.
- PATRIK: A nők és a fegyverek egyaránt elbűvöek. Kellemes az illata. Ópium?
- BIBI: Könnygáz.
- PATRIK: Nem veti le. A kánikulák kibírhatatlanok.
- BIBI: Egész nyáron ruha nélkül szaladgálunk az őrön.
- PATRIK: Ruha nélkül?!
- BIBI: Ha Barbarával vagyok szolgálatban, csak fehéreműben vagyunk. Barbara fehérben... én feketében.
- PATRIK: *(megtölti a poharakat)* Black and White!
- BIBI: Fegyverünktől soha sem válunk meg. *(kikapcsolja egyenruháját, és eldicsekszik melltartójával)*
- PATRIK: Imádom ezt a márkát. Most már érvénybe léphet a törvényt.

BIBI: Bűnei (vétkői) halmozódnak.
 PATRIK: A gyűrűket! Igen, a gyűrűket!!! *(Bibi felteszi a bilincset)*
 BIBI: Jöhet a büntetés. *(megpróbálja szétkapcsolni a férfi nadrágját)*
 PATRIK: Büntess, büntess!
 BIBI: Beakadt a zippzár.
 PATRIK: Most segíts magadon, csezd meg! *(Bibi a zipzárt fegyverével szétlövi)* Ó, te vadóc, te!
 BIBI: Mindig telibe találok. *(egy mozdulattal földre dobja Patrikot)*
 Tegeződjünk!? *(szremlmeskednek a sófán –természetesen hátulról teszik azt – így csak az arcukat láthatjuk. Artikulálásuk kifogástalan.)*
 PATRIK: Szeretlek.
 BIBI: Nagy vagy, kedvesem...
 PATRIK: Te is egyre jobb leszel, Bibi. *(felkelnek és megigazítják ruhájukat)*
 Mi újság a munkában?
 BIBI: A főszerkesztő fizetésemelést ad, az ezredes-sztoryért.
 PATRIK: Magad találtad ki, ugye?
 BIBI: Esküszöm, hogy láttam!
 PATRIK: Az egyebruhát mikor adod vissza?
 BIBI: Szerdán. Még használjuk egyszer. Most te leszel a rendőr, rendeben?
 PATRIK: Megszivatlak.
 BIBI: Veled mindig változatos. Te kárpítos! *(Nevet. Kimegy)*
 PATRIK: *(telefonba)* Öreg, ott vagy még? *(előjön Viktor, kezében egy telefonkagylóval)*
 VIKTOR: Szétmegy a fülem.
 PATRIK: Bibi fantasztikus nő. Elképzelni sem tudom, hogy megcsaljam őt.
 Nem akarom elveszteni. Barátaim elváltak, de én nem. *(Bibi után kiált)*
 Angyalom? Jobb ötletem van! Legközelebb Mikulást játszom !

II./4.

PENGE ÉS RÚZS

Mia lakása. Viktor fotózáshoz készülődik. Meztelenre vetkőzik.

VIKTOR: Mia? Tudtad, hogy a "gótika" eredetileg dúrva szót jelentett? "Gótikus" azaz "dúrva". A Gótok gyűjtogatók, gyilkosok voltak. Minden rendes pápa abban az időben beállt katonának. A reneszánsz kigúnyolta a gótikus szépség rendjét, azokat a katedrálisokat, melyek a mai napig szépségükkel lenyűgöznek bennünket. Nem jött nekik össze, mi? Képzeld csak el, hogy most valahol megszületik egy olyan dolog, mint a katedrális... mondju egy mikrocip... melyet csak a következő százezredben fognak értékelni! Mi van akkor, ha egy fejlett számítógépes játék felülmúlja az eddigi értékrendeket, és mi nem vesszük észre, mert nem elég jó?
 MIA: *(bejön fekete ruhájában)* Eltartott *(nadržaného)* pasas létedre, elég mélyen gondolkozol.
 VIKTOR: Semmit nem jelentek. Még a telefonkönyvben sem vagyok.
 Egyetlen ami értékes itt a combjaid.
 MIA: *(borotvahabot fúj a Viktor mellkasára)* Újjá akarsz születni?
 VIKTOR: Neked akarok megszületni.
 MIA: Előbb meg kell halnod. *(borotválja a férfi testét)*

VIKTOR: Ismerek olyan nőket, akik imádják a szőrös férfiakat.

MIA: Aztán beragasztják emlékkönyvükbe?

VIKTOR: A férfiak borotválkozását a nők eszelték ki. Sorsunká vált a beszőrösödés. Gyereket akarok tőled!

MIA: Csak egy macskát tudnék elviselni. Vagy tengerimalacot. Nem akarsz velem egy tengerimalacot, apuci?

VIKTOR: Ne szólíts így!

MIA: Akár a faterom.

VIKTOR: Nekem mindegy, hogyan festek.

MIA: Összehozlak beneteket.

VIKTOR: Teljesen meghibbantál?

MIA: Két apát akarok. Egyet a sexre, másikat a pénzre.

VIKTOR: Mindig olyan nőkkel találkozom, melyek felém kerülnek. Ha én lennék felettük, megsebezném őket. Ha meg ők kerülnek felém, ők sebeznek meg engem.

MIA: Milieu hypertonique, milieu hypotonique?

VIKTOR: Újra szeretnék megszületni neked. Újral akarok születni neked, hogy láthassalak öregen, ötvenöt évesen, a legrosszabb korban, ahogy bekened magad regeneráló krémmel és a kormány mögül bámulod a fiatal férfiakat a járdán, és arra gondolsz, ujjai között hogyan fénylik a zsilet

MIA: A vicc csak az, hogy én vagyok a járdán, te meg a kormány mögött.

VIKTOR: Csodaszép ifjúként kínzom majd öregedő szeretőmet a kéjek kegyetlen tengerén.

MIA: Én nem öregszem meg.

VIKTOR: Minden nap kiviszlek a vízpartra, hogy szégyenkez a fiatal lányok előtt. Azt hiszem, az apádat bünteted velem.

MIA: Bingó, apuskám!

VIKTOR: Engem nem versz át.

MIA: Csupa fura alakkal jártam eddig... egy festővel, egy hazárdírossal... volt aki a vonat alá vetett magát, kikísért az állomásra, aztán ahogy elindultunk, anyit mindott – szasztok! – és ugrott... senkivel sem bírtam sokáig.

VIKTOR: Vagy ők nem bírták veled.

MIA: Nem tehetek róla!

VIKTOR: Ha kínzol, apádnak adod vissza kamatostól, de közben érett férfira vágysz. Te kis Oidipa! Gyere apucihoz Oidipa, gyere!

MIA: *(elsírja magát)* Tizenhárom voltam, amikor megerőszakolt. Anya vásárolni ment.

VIKTOR: *(átöleli)* Ne haragudj... hülye vagyok.

MIA: Az vagy...

VIKTOR: Ma nem kell velem aludnod...

MIA: Na ná, hogy ma nem alszom veled. Otthon fogsz csicsikálni, de azért még sexelhetünk egyet, apuskám.

VIKTOR: Micsoda néember!?

MIA: A te feleséged ugrott le a körútra egy hétputtonyos fehérért, vagy nem?

VIKTOR: Fogdd be! Én idióta, gyereket akartam tőled!/? Az ugyanolyan téveszme lenne, akércsak te!

Kaorla infúzóra van kötve. Beteges állomkép –egy beteg világban.

- KAROLA: *(tapogatja magát)* Hová lettek a sebek? Minden patyolat tiszta. Adják vissza a sebeimet, jogom van látni azokat! Kell hogy legyenek sebek!
- PATRIK: *(bejön fehér köpenyben)* Nyugodjon meg Karola. *(öngyújtóval próbálgatja szemreflexei)* Látja a kis villanást?
- KAROLA: Miért gyötör?
- PATRIK: Segítünk magának.
- KAROLA: Úristen, többen vannak?!
- PATRIK: Jól érzi magát?
- KAROLA: Így harmincan felül csak hányni van kedvem, és hánynia.
- PATRIK: Majdnem meghalt. De kipumpáltuk a gyomrát.
- BIBI: *(bejön néhány üveggel)* Konyak? *(feaggatja az egyik uveget az infúziós állványra)* Hat csepp egy perc alatt. Mi meggyógyítjuk.
- VIKTOR: *(egy óriási ajándék kosárral)* Szia, kedvesem, jól nézel ki.
- PATRIK: *(Viktornak)* Még nem voltál a házukba, mi?
- VIKTOR: *(Kaorának)* Most sem sikerült? Nem számít.
- KAROLA: Bocsás meg. Nagyon igyekeztem.
- VIKTOR: *(nyugtatja akár egy gyereket)* Psszzz...psszzz... nem számít. Legközelebb.
- PATRIK: *(Viktornak)* A múltkor favágót játszottam és Bibi a pataknál mosott.
- BIBI: Akertbe építettünk egy múpatakot.
- PATRIK: Keringetővel egy évig is képes folyni. Autocirkuláció.
- KAROLA: Favágóra játszodtatok?
- BIBI: Ja, ti nem szoktatok szex közben játszani? Nagyon hatékony az idősebb házastársoknál.
- PATRIK: Bibi egy bestia. A múltkor el raboltam egy szalonból és le vittem a pincébe.
- BIBI: Rekeszek zöldségekkel, ócska festékek... Nagyon felizgatott! Amíg észre nem vettem a patkányt! *(felsikít)*
- KAROLA: A férjem nem szokott összekötözni. A palacsintát viszont jól flambírozza!
- VIKTOR: *(Patriknak)* Szerelmeskedhettek közben, mint a tűzoltók.
- PATRIK: *(Viktornak)* A rum vagy a konya ég jobban? *(mind két férfi távozik)*
- KAROLA: Van gyerekekük?
- BIBI: Egy. És önöknek?
- KAROLA: Viktor nem akar a genetikai állományából duplikátot.
- BIBI: Hát nem aranyos? Duplikátot!
- KAROLA: Utolsó időben már nem is verekszünk. Elhatalmasodott fölöttünk a békesség.
- BIBI: Patrik nagyon jól tud korbácsolni. Minden valamire való házasságnak ki kell próbálni a bilincseket és a bőr szerkót. Nincs szükségük bilincsekre? Van egy fölösleges pár.
- KAROLA: Köszönöm. Anélkül is fel tudom magam kötni.
- BIBI: Maga olyan erős asszony! Írhatna a folyóiratunk számára.
- VIKTOR + PATRIK: Tűúzzz vaann...! *(behozzák a lángoló palacsinta serpenyőt)*
- MIA: *(bejön)* Viktor? *(mások nem látják)*
- VIKTOR: Te megőrültél!
- PATRIK: Tűzoltóparancsnok leszek!
- BIBI: Én meg a liftbe szorulok.

PATRIK: Hálóingben! És én kiszabadítalak!
BIBI: És el kell jönniük valamikor meglátogatni minket. Ha meggyógyult.
Mindkettőjüknek!
MIA: Csak álmodsz róluk.
VIKTOR: Hogy én álmodom...
MIA: gyereket akarok tőled. Most. Itt a parkban.
JIM: *(bejön Jim a flambírozott palacsnta fényében és énekel)*

**Had prichádza
Svetlo sa roztvára
Veziem sa koži
Žltého jaštera**

**Koho milujú bohovia
Zomiera mladý
Môj boh ma však
Úplne zradil**

**Veziem sa na koži
Žltého jaštera
Had prichádza
Svetlo sa roztvára
Had prichádza
Svetlo sa roztvára
Veziem sa na koži
Žltého jaštera**

II./6.

K É Z I G R Á N Á T

Mia és Góti az emlékműnél füvet szívnak.

MIA: Lassan magadévá tehetnél... már!?
GÓTI: Apád nem ér rá?
MIA: Idióta.
GÓTI: Hát Viktor?
MIA: Unalmas. Mindig csak el akar venni.
GÓTI: Miért jársz utána?
MIA: Nem mindig ilyen.
GÓTI: Te meg néha lökött vagy.
MIA: Tisztelettel, jó? A hősök emlékműjénél vagyunk. *(ráveti magát Gótira, és szerelmeskednek, aztán valami nyomja)*
Mi a fasz?
GÓTI: *(meegmutatja gránátját)* Narancs.
MIA: Ez egy gránát, te hülye!
GÓTI: Mindig a zsebembe hordom. Rajta tartoma kezem, baromira jó érzés, hogy bármikor elsulhet. Amiotta magammal hordom, jobban kedvelem a férfiakat. Mondom is, ezt nem ölöm meg, meg ezt sem. Nem akarom én eldobni. Mia. Csak kel a lehetőség. *(kezében tartja a gránátot)*
Rosszul vagy?

MIA: *(lemászik Gótiról)* Sorry, de gránáttal nekem nem megy.
GÓTI: Miért nem?
MIA: Mert *(elszalad)*

II/7. AMIKOR NEM FOLYIK A VÉR

Patrik és Bibia konyhában vendégségre készülnek

BIBI: Lassan már magadévá tehetnél... itt a konyhaszekrényen!?
PATRIK: Vendégeket várunk!
BIBI: Te leszel a dühöngő főszakács én meg az új pincérnő!
PATRIK: Bibi!
BIBI: Kiöntöm a levest, te meg megszidsz! *(csengetnek)*
PATRIK: *(bejön Viktor és Karola)* Nem hiszem el! Kerüljétek bejebb! A cipőket nem kell levetni! Amerikában már ez rég nem divat. *(végigsimítja a bolyhos szőnyeget)* Valódi szibéria kutya.
BIBI: Tuniszból.
KAROLA: *(Bibinek)* Mi már találkoztunk.
BIBI: A klubban!
VIKTOR: A klubban?
KAROLA: A flamenkó klubban.
PATRIK: Üljön le. Hogy van?
VIKTOR: Ahhol otthon érzi magát az ember, ott a legjobb.
PATRIK: Nagyon örülök, hogy visszautazásunk előtt meglátogattak.
KARLA: Visszautaznak?
VIKTOR: Hát nem itt laktok?
PATRIK: Három évet éltünk az Államokban és két évet Kanadában. Óriási a különbség.
VIKTOR: Igen?
KARLA: *(mérgesen)* Igen!
VIKTOR: *(Karolának)* Vagy igen?!
PATRIK: Tisztaság van, rend uralkodik, minden kártyára van, pontos a közlekedés, itt meg?
KAROLA: *(Patriknak)* Mikor repültök?
PATRIK: Három évet töltöttem az Álamokban, de bermudát azt nem viselek.
KAROLA: Az identitás, mi?
PATRIK: Itt a nagykalapáccsal mindent szétverték. Az embereket, a viszonyokat, szerte szétszórtak mindent, akár a puzzlet, ha a fele hiányzik, nincs olyan ember, aki összetudná rakni. Tudja, mi a puzzle?
KAROLA: Púzó *(kimegy)*
BIBI: Hogyan?
VIKTOR: Nos púzó.
PATRIK: Mond még egyszer!
BIBI+VIKTOR: Púzó! *(Bibi és Patrik rohamot kapnak, a nevetéstől nehezen uralkodnak magukon)*
PATRIK: Bocsás meg... Bibi, Viktor volt az évfolyam legnagyobb reménye! Nagy karrier várt rá! Nem én, hanem Ő! Mondtuk is, diplomata

kARRIER vár rá. Most nézd szerencsétlen, hogy megjárta. (Csöngetnek.
Patrik ajtót nyit. Visszatér Miával)

PATRIK: A mi lányunk a kis Miriam.

MIA: Mia!

PATRIK: Nem szereti, ha kis Miriamnak szólítjuk. Miért jöttél, pénz kell?! Fél éve nem dugod ide az órrod, aztán épp ma, amikor vendégek vannak. Le se veted a cipőd? Mintha nem tudnád, hogy nálunk ez a szokás?! Ez egy valódi szibériai farkas Tuniszból!

MIA: A Tundráról.

PATRIK: Még feleselsz is nekem! Hogy nézel ki?! Öt kiló ócskavas van rajtad?! Szégyelhetem magam egy ilyen gyermekért.

BIBI: Patrik!!! A szendvicsek! (*Patrik meggyötörtén elindul a szendvicsekért a hűtőbe*)

VIKTOR: Kérlek, hol van itt a...

BIBI: A téli kertig, aztán balra. (*Viktor kimegy*)

MIA: (*Patriknak*) Hova tűnt a bácsi?

PATRIK: Az évfolyamtársam. Amikor még egyetemre járt, egyszer részegen fennakadt a Medikus kert kerítésén. Motoros járőr vetté le. A dékan ki akarta rúgni!

MIA: Ki mondta volna róla?. (*Viktor visszajön*) Tényleg anya, a folyóiratokban olvastam egy jó cikket, miért keresnek a férfiak fiatal szeretőket. Azt is, hogy miért nem működik a feleségükkel. A statisztika azt mondja, hogy a férfiak 83 százaléka tart fiatal szeretőt... nem szakítottam félbe a beszélgetésüket?

VIKTOR: Figyelmesen hallgatjuk ifjú hölgy.

MIA: Nos a férfiak 83% kitart a fiatal szerető mellett, és ezt azzal indokolja, hogy ad egy: a felesége teljesen pszichikai eset, vagy ad kettő: alkoholista. Ezt azért mondom el, mert ez ránk, háll istennek nem vonatkozik, mert mi boldogok vagyunk, happy together!

PATRIK: (*Bibi*) Erről írtok a folyóiratban?

BIBI: Én nem is tudom...

PATRIK: Istenem, milyen felületes vagy!

BIBI: Ki tud mindent a fejében tartani?

VIKTOR: Én olvastam azt a cikket Mia kisasszony. Nagyon lekötött. Még arról is írtak, hogy a lányok 86 százalékat, akiket saját apjuk tizenhárom évesen megerősített, nem kéoes felnőtt körben normális kapcsolatra. Hogy fogyatékosokkal kószálnak. Festőkkel, bongósokkal, és azokkal - az ugrálósokkal.

PATRIK: Ugrálósokkal?

VIKTOR: Szaltóznak a vonat alá. Ez egy ilyen fogyatékos, fogyatékos ugró. A vonat elindul a peronról, az ugró hirtelen felkiállt - szasztok, és ugrik. (*Mia hirtelen kiszalad a szobából*)

PATRIK: Egy szót sem szólsz?! Ez lenne a lányunk!

KAROLA: Biztosan kedves kis gyerekek volt.

PATRIK: Ha én elmesélem, mit éltünk vele át kamaszkorában! Egyszer behívott a tanítónéni, hogy tudja-e doktor úr mit csinál maga a kis Miriammal? Miriam azt mondja, hogy csókolgatja. Mondom én, tanárnő, hisz én az apja vagyok, haza jön az iskolából, megpusztilom, mi ezen a meglepő? Erre Ó azt mondja, doktorúr most üljön le, Miriam a szünetben a

folyosón azt meséli a gyerekeknek, hogy az apja megerőszkolta! Érti ezt maga?! A szegyentől majd el sülyedtem! Hát ezt terjeszti rólam, a saját lányom! Nem jártam többet szülőire, sem közértbe! A szemetet is csak sötétben vittem ki, borzalmas! Emiatt kellett Amerikába menekülnünk! Három évet éltünk az Álamokban, és ketőtt Kanadában. Ez pedig különbség.

VIKTOR: Igen?

KAROLA: *(mérgesen)* Igen!

PATRIK: Tisztaság van, rend uralkodik, minden kártyára van, pontos a közlekedés, itt meg?

KAROLA: *(Patriknak)* Mikor repültök?

PATRIK: Három évet töltöttem az Álamokban, de bermudát nem azért nem viselek.

KAROLA: Az identitás, mi?

PATRIK: Itt a nagykalapáccsal mindent szétverték. Az embereket, a viszonyokat, szerte szétszórtak mindent, akár a puzzlet, ha a fele hiányzik, nincs olyan ember, aki összetudná rakni. Tudja, mi a puzzle?

KAROLA: Púzó *(kimegy)*

BIBI: Hogyan?

VIKTOR: Nos púzó.

PATRIK: Mond mégegyszer!

VIKTOR: Engem érdekel, nem jártam még Amerikában. *(Karolának)* Vagy igen?!!

PATRIK: Tisztaság van, rend uralkodik, minden kártyára van, pontos a közlekedés, itt meg?

KAROLA: *(Patriknak)* Mikor repültök?

PATRIK: Három évet töltöttem az Álamokban, de bermudát nem azért nem viselek.

KAROLA: Az identitás, mi?

PATRIK: Itt a nagykalapáccsal mindent szétverték. Az embereket, a viszonyokat, szerte szétszórtak mindent, akár a puzzlet, ha a fele hiányzik, nincs olyan ember, aki összetudná rakni. Tudja, mi a puzzle?

KAROLA: Púzó

BIBI: Hogyan?

VIKTOR: Nos púzó.

PATRIK: Mond még egyszer!

BIBI+VIKTOR: Púzó! *(Bibi és Patrik rohamot kapnak, nem tudják abbahagyni a nevetést. Bejön az ezredes, és keres valami innivalót a konyhában. Talál egy üve vodkát. Aztán kinyitja a hűtőszekrény. Kiesik belőle Mia teste átvágott erekkel)*

V É G E

Fordította:

Huszár sylvia

© 2004

